

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שיחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מנקד

❧ זהר חדש רות איכה ❧

מבאר בלשון הקדש עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ל"א - חלק כ"א

קונטרס 921

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בספרא דא יפקון ביה מן גלותא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אדר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

הסכמת רבי יצחק יעקב ווייס זצ"ל

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

ויבאו רבים וכן שלימים ויהנו מנופת צוף דברי הזוהר הקדוש כי נעמו, ונוכה להבטחת אליהו הנביא איש מבשר טוב (זוהר חלק ג' קכד:); ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי. (הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי יצחק יעקב ווייס זכר צדיק לברכה) לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי יוסף ליברמן שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

בלי ספק שחיבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתיקוני זוהר, ובלי נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמוד בו את כל תיקוני זוהר, ובוודאי כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חיבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת דקדושה, ויקויים בנו מאמר הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (חלק ג' קכד:); עתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מגלותא ברחמי. (הסכמת הגאון הצדיק רבי יוסף ליברמן שליט"א ראש מתיבתא כולל שומרי החומות, לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

גם אני מצטרף בהדייהו לחוקו ולאמצו, ויהיו דבריו נחת רוח להקדוש ברוך הוא ויעשו רושם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסכמת הגאון הצדיק פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי רפאל בלום שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

אשרי חלקו שזיכוהו מן השמים להגדיל תורה ולהאדירה בביאור נפלא, חמיד ורגיג אשר יהיה לתועלת עם סגולה בעזרת השם, ותרג הדעת שנפתחו שערים ללמוד וללמד גם לפשוטים כמונו ושכרו רב בלי ערך – וכאשר מפורש יוצא מדברי הזוהר הקדוש שהעתיק בהקדמותו, שבזכות לימוד הזוהר הקדוש יעזור לנו הקדוש ברוך הוא למיפק מן גלותא. (הסכמת הגאון הקדוש מקאשוי רבי רפאל בלום זכותו יגן עלינו אמן)

לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזוהר (זוהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזוהר: הרבי רבי ברוך נכד הפעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזוהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזוהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" ופירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזוהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונפנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישפן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים ויקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, ששים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזוהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהוזה חלק אורח סי' י"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסינים למודו, שזכות לימוד הזהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזהר הקדוש, ועוד שהזהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עבת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב פי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד – מעלת הלמוד בזה"ק, שהלומד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, וזה על התורה, וזהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, ע"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משה עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזה"ק מ'ה ש'היה הוא – ראשי תבות משה – שיהיה שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עבת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדורנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזהר העולמי" העובד ללא לאות מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשפח לאבינו שבשמים – על כן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שנקרבנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לכבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך בריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד ק"ן בוא"ו ק"ן ביחודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עונו אם הבנים שמחה. הרני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הכתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקם תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגודה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר הזהר, יקונו ישראל מן גליהם ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על פניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו בוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמוך, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמד בספר הזהר הקדוש לזכות ... פב"פ (כאן פרט בקשות) [לרפואות] ... [ישועות] ... [לבנים] ... השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו] ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויאריר ימיו ושנותיו בנעימים] [ויושיעהו בדבר ישועה ורחמים] ... אמן סלה.

נדפס בלוח עמוד היומי על ידי "מרכז מתוק מדבש" ע"י הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זצ"ל

רבי יחיאל פישל אייזנבאך זצ"ל

הנני בזה בקריאה קדושה מעומקא דליבא... ולהנהיג לימוד עמוד היומי
בספר הזוהר... ועל ידי הפצת לימוד הזוהר בכל תפוצות ישראל, נזכה
לסוף וקץ לכל צרותינו תחילה וראש לפדיון נפשינו ולהיוושע בישועת
עולמים. (הגאון הצדיק המקובל רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק לברכה ראש מתי
בתא שער השמים)

רבי דניאל פריש זצ"ל

ראוי לקבוע לייסד שיעור קבוע בסייעתא דשמיא בספרא קדישא הדין (ספר
הזוהר) מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתרים בפני הפורענות
לבטל גזירות קשות וחולאים רעים, ולהשפיע שפע קודש ברכה רבה
רפואות וישועות עד בלי די. (הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לבי
רכה)

רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א

ואקרא בקול גדול לבני תורה ויראי השם, לקבוע לימוד של עמוד יומי
בספר הזוהר הקדוש חק ולא יעבור, כדי לטהר את הנפש ולהחיש את
גאולתנו ופדות נפשינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א)

רבי יעקב משה הלל שליט"א

ידוע ומפורסם גודל ערך הלימוד בסתרי תורה ובפרט בדורות אלו האחרונים
אשר בסגולת העסק בהם תבוא הגאולה וכהבטחת הרשב"י (רעיא מהימנא נשא קכ"ד):
דבדא יפקון מן גלותא וברחמי.

ויש בהשתדלות זו שהיא בדרך האמת לאנשי האמת ללמדם תורת האמת, משקל
מכריע לזכות כנגד פורצי הדור שנתרבו בעונותינו הרבים בימינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי
יעקב משה הלל שליט"א ראש מתיבתא אהבת שלום)

שְׂבָאוֹת אוֹתָן הַנִּפְשׁוֹת
שֶׁמִּשְׁתַּתְּפוֹת עִם הַגּוֹף בְּקִבְרֵיהֶם,
לְכַרַע וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אוֹתָם
הַשְּׁעָרִים לְרִבּוֹן הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(ישעיה טו) וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בִּחְדָּשׁוֹ
וּמִדֵּי שָׁבַת בְּשִׁבְתּוֹ יָבוֹא כָּל בָּשָׂר
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי. כָּל - לְרִבּוֹת
אוֹתָן נִפְשׁוֹת שֶׁדְּרוֹת עִם הַגּוֹף,
וְנִקְרְאוֹת כָּל בָּשָׂר.

חֲלוֹן אַחֵר שֶׁבְּצַד הַדְּרוֹם, בּוֹ
עוֹמְדִים שְׁשֵׁה מִשְׁקוּפִים, לֹא
נִכְנָסִים לְמָקוֹם הַזֶּה, אֲלָא אוֹתָן
שְׁעוֹסְקוֹת בִּקְרִיאת שְׁמַע בְּרָצוֹן
וּבִכְוֹנָה בְּכָל יוֹם.

אָמַר רַבִּי פְּרַחְיָא: הָאֱלֹהִים,
כְּשֶׁהִסְתַּכֵּלְתִּי בְּאוֹתוֹ הַחֲלוֹן, קָרַב
אוֹתוֹ הַמְּמָנָה, שֶׁשְּׁמוֹ עֲנַא"ל,
שֶׁמְמָנָה עַל הַשְּׁעָר שֶׁל צֶדֶד הַדְּרוֹם.
אָמַר לִי, קוּם בְּמִקְוֶמְךָ, וּרְאֵה אֶת
הַחֲלוֹן הַזֶּה, שְׁאִין רְשׁוֹת לְהַפְנִס
לָשֵׁם וְלֹא לְרְאוֹת אוֹתוֹ, פָּרַט
לְאוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בִּקְרִיאת שְׁמַע
כְּרָאוּי.

וְכָל אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בִּקְרִיאת
שְׁמַע כְּרָאוּי, שְׁשִׁים מְמָנִים
נִכְנָסִים לִפְנֵיו (שֶׁל הַמִּשְׁחָה),
וּמִכְתִּירִים אוֹתוֹ בִּכְתָּרִים
קְדוּשִׁים, וְאוֹמְרִים לוֹ: זֶהוּ הַכְּתָר
שֶׁל פְּלוֹנִי שֶׁעָסַק בִּקְרִיאת שְׁמַע
כְּרָאוּי!

שְׁאֵרֵתִי אוֹתוֹ וְאִמְרַתִּי לוֹ: אֲדוֹנִי,
הַקְרִיאת שְׁמַע הַזֶּה כְּרָאוּי, מַה
הִיא? אָמַר לִי: אֵי חֲסִיד, סוּד
עֲלוֹן הוּא כָּאֵן. בִּקְרִיאת שְׁמַע
יֵשׁ אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת.

הַפְּרָשָׁה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל הַיְּחוּד,
שֶׁהִיא שְׁנֵי יְחוּדִים, בְּשִׁתִּים
עֲשָׂרָה תְּבוּת. שֵׁשׁ תְּבוּת בִּיחּוּד
הָעֲלוֹן, וְשֵׁשׁ תְּבוּת בִּיחּוּד אַחֵר.
הַפְּרָשָׁה הַשְּׁנִיָּה - וְאַהֲבָתָה,
בְּאַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים תְּבוּת, בְּסוּד
הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים
אוֹתִיּוֹת.

הַפְּרָשָׁה שְׁלִישִׁית - וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ, שֶׁנִּכְלָל הֵימִין בְּשִׁמְאֵל, וְהוּא בְּסוּד וְסִתָּר

וּלְמַסְגֵּד קָמִי אֵינוֹן תִּרְעִין לְמֵאֲרִי כּוֹלָא. כְּמָה
דְּאֵת אָמַר, (ישעיה טו כג) וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בִּחְדָּשׁוֹ
וּמִדֵּי שָׁבַת בְּשִׁבְתּוֹ יָבוֹא כָּל בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת
לִפְנֵי. כָּל, לְאַסְגָּאָה אֵינוֹן נִפְשָׁאן דְּדִיִּירִי עִם
גּוּפָא, וְאִיתְקְרוּן כָּל בָּשָׂר.

חֲלוֹן אַחֵר דְּבִסְטָר דְּרוֹם, בֵּיה קִיִּימִין שִׁית
מִשְׁקוּפִין, לֹא עֲאֲלִין לְהֵאִי אֲתֵר, אֲלָא
אֵינוֹן דְּלָעֵן קְרִיאת שְׁמַע בְּרַעוּתָא, וּבִכְוֹנָה בְּכָל
יוֹמָא.

אָמַר רַבִּי פְּרַחְיָא, הָאֱלֹהִים, כַּד אִסְתַּכֵּלְנָא
בְּהָהוּא חֲלוֹנָא, קָרִיב הָהוּא מְמָנָא,
וְעֲנַאל שְׁמִיָּה, דִּי מְמוֹנָה עַל תִּרְעָא דְּסִטָּר
דְּרוֹם, אָמַר לִי, קוּם בְּקִיּוּמְךָ, וְחֲמִי הֵאִי חֲלוֹן,
דְּלִית רְשׁוֹ לְאַעֲלָא (דף קי ע"א) תַּמָּן, וְלֹא לְמַחְמִי
בֵּיה, בַּר אֵינוֹן דְּלָעֵאן בִּקְרִיאת שְׁמַע כְּדָקָא
יָאוֹת.

וְכָל אֵינוֹן דְּלָעֵאן בִּקְרִיאת שְׁמַע כְּדָקָא יָאוֹת,
שְׁתִּין מְמָנִין עֲאֲלִין קָמִיָּה (נ"א דְּמִשְׁחָה),
וּמִכְתִּירִין לִיָּה בִּכְתָּרִין קְדִישִׁין, וְאַמְרִין לִיָּה,
דָּא הוּא כְּתָרָא דְּפְלוֹנִי דְּלָעֵא בִּקְרִיאת שְׁמַע
כְּדָקָא יָאוֹת.

שְׁאִיִּלְנָא לִיָּה, וְאַמְרִי לִיָּה, הֵאִי קְרִיאת
שְׁמַע כְּדָקָא יָאוֹת מָה הוּא. אָמַר לִי,
אֵי חֲסִידָא, רְזָא עִילָאָה אִיהוּ הַכָּא. בִּקְרִיאת
שְׁמַע אֵית בֵּיה אַרְבַּע פְּרָשִׁין.

פְּרָשָׁה קְדָמָאָה דִּיחּוּדָא, דְּאִיהוּ תִּרְין יְחוּדִין,
בְּתִרְסָר תִּיבִין. שִׁית תִּיבִין בִּיחּוּדָא
עִילָאָה. וְשִׁית תִּיבִין בִּיחּוּדָא אַחֵרָא. פְּרָשָׁה
תַּנְיִנָא וְאַהֲבָתָה, בְּמ"ב תִּיבִין, בְּרְזָא דְּשֵׁם דְּמ"ב
אַתְוּון.

פְּרָשָׁה תְּלִיתָאָה, וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ, דְּאִתְכַּלִּיל
יְמִינָא בְּשִׁמְאֲלָא, וּשְׁמֵאֲלָא בִּימִינָא.

פְּרָשָׁה שְׁלִישִׁית - וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ, שֶׁנִּכְלָל הֵימִין בְּשִׁמְאֵל, וְהוּא בְּסוּד וְסִתָּר

שֶׁל הַמֶּרְכָּבָה הַקְדוּשָׁה, עַד וּשְׁמָתָם, שֶׁהִיא הַפְּרָשָׁה שְׁשׁוּלָטָת עַל הַכָּל. הִיא בְּסוּד שֶׁל שְׁבָעִים וּשְׁתֵּים תְּבוּת, תוֹךְ הַסּוּד שֶׁל שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת שֶׁל הַמֶּרְכָּבָה הַקְדוּשָׁה.

פְּרָשָׁה רְבִיעִית - וּשְׁמָתָם, שֶׁהִיא חֲמִשִּׁים תְּבוּת, שֶׁהִיא כְּנֶגֶד חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בִּינָה. פְּרָשַׁת הַצִּיצִית כְּלוּלָה מִכָּלֵם. וְעוֹלוֹת הַפְּרָשִׁיּוֹת לְמִנְיָנָא שֶׁל אָדָם.

וְכָל שְׁאֵר הַמְּקוֹמוֹת, בֵּין בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה, בֵּין בְּכָל שְׁאֵר הַמְּקוֹמוֹת בַּתּוֹרָה, הַזֵּכֶר לַחֹדֶד וְהַנִּקְבָּה לַחֹדֶד. וְכָאן שֶׁהוּא יַחֲדָה, שְׁמַתִּיחַד בּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זָכַר וְנִקְבָּה מִתְּכַנְּסִים יַחַד, וְעוֹלִים בְּשַׁעוֹר אֶחָד.

הַזֵּכֶר נִשְׁתַּלֵּם בָּהּ, מִה שְׁאִין בֵּן בְּכָל שְׁאֵר הַמְּקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. וְזֶהוּ הַשִּׁבְחָה שֶׁל הָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה, לְדַעַת זֶה (שְׁהִנָּה) ה' הוּא הָאֱלֹהִים. הַזֵּכֶר נִשְׁלָם בְּנִקְבָּה, וְנִכְלָלִים אֶחָד עִם אֶחָד, הַזֵּכֶר נִבְנָה עִם הַנִּקְבָּה. וְזֶהוּ הַיַּחֲדוּד הַשִּׁלָּם. וְאִין שְׁלָמוֹת אֵלָּא בְּזָכֶר וְנִקְבָּה יַחַד.

וְכֵאן רָאָה, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁלִים הַיַּחֲדוּד כְּרָאוּי וּמִכּוּן בְּפִרְשִׁיּוֹת הַלָּלוּ בְּכָל יוֹם, זוֹכֶה לְמִשְׁקוּפִים וְהַחֲלוּנוֹת הַלָּלוּ, לְהִיּוֹת שְׁלָם כָּאן. וְאִין מִי שֶׁיַּעֲכֹב עַל יָדוֹ, וּבִלְבָד שִׁיקְרָא כְּרָאוּי, וַיִּכְנֹן בְּסוּדוֹת הָעֲלִיּוֹנִים הַלָּלוּ.

וְאַחֲזוּ בִּימִינִי וְאָמַר לִי: אֵי חֲסִיד, בֹּא וְרֹאֵה אֶת כְּבוֹד אוֹתָם שְׁמִינִידִים אֶת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ כְּרָאוּי וְעוֹסְקִים בְּקִרְיַת שְׁמַע כְּמוֹ זֶה.

נִבְנַסְתִּי לְהִיכָל אֶחָד, וּבִאֲוֹתוֹ הִיכָל הָיוּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה הִיכָלוֹת, כְּחֻשְׁבוֹן יְמוֹת הַשָּׁנָה. אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שׁוֹלְטִים בְּאוֹתוֹ הַהִיכָל, וְאָדָם הָרִאשׁוֹן בְּתוֹכָם.

וְאִיהוּ בְּרָזָא וְסִתְרָא דְרִתִּיכָא קְדִישָׁא, עַד וּשְׁמָתָם. דְּאִיהִי פְּרָשַׁתָּא דְשִׁלְטָא עַל כּוּלָּא. אִיהִי בְּרָזָא דְע"ב תִּיבִין, גּוֹ רָזָא דְע"ב שְׁמָהָן דְרִתִּיכָא קְדִישָׁא.

פְּרָשָׁה רְבִיעִיָּה, וּשְׁמָתָם, דְּאִיהִי חֲמִשִּׁין תִּיבִין, דְּאִיהִי לְקַבִּיל חֲמִשִּׁין תַּרְעִין דְּבִינָה. פְּרָשָׁה דְּצִיצִית כְּלִילָא מְכּוּלָּהּ. וְסִלְקִין פְּרָשִׁין לְמִנְיָנָא דְאָדָם.

וְכָל שְׁאֵר דּוּכְתִין, בֵּין בְּפִקּוּדֵי דְאוֹרִייתָא, בֵּין כָּל שְׁאֵר דּוּכְתֵי דְאוֹרִייתָא, דְּכוּרָא לַחֹדֶד, וְנוֹקְבָא לַחֹדֶד. וְהֵכָא דְאִיהוּ יַיְחּוּדָא, דְּאַתִּיחַד בִּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכַר וְנוֹקְבָא אֲתַפְּנִישׁוּ בְּחֻדָּא, וְסִלְקִין בְּשַׁעוֹרָא חֻדָּא.

דְּכוּרָא אֲשַׁתְּלִים בָּהּ, מִה דְלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאֵר דּוּכְתֵי דְאוֹרִייתָא. וְדָא שְׁבַחָא דְמַהִימְנוּתָא עִילָאָה, לְמַנְדַּע וְרָזָא דָּא (דְּהָא) ה' הוּא הָאֱלֹהִים. דְּכוּרָא אֲשַׁתְּלִים בְּנוֹקְבָא, וְאַתְּכָלִל חַד בְּחַד, דְּכוּרָא אֲתַפְּנִי בְּנוֹקְבָא. וְדָא אִיהוּ יַיְחּוּדָא שְׁלִים, וְלֹא אִית שְׁלִימוֹ אֵלָּא דְכוּרָא וְנוֹקְבָא בְּחֻדָּא.

וְתָא חֲזִי, כָּל מֵאן דְּאֲשַׁלִּים יַיְחּוּדָא כְּדָקָא יָאוֹת, וּמִכּוּיִן בְּפִרְשִׁיּוֹת אֵלִין בְּכָל יוֹמָא. זְכִי לְאֵלִין מִשְׁקוּפִין וְחֲלוּנוֹיִן, לְמַהֲוִי שְׁלִים הָכָא. וְלִית מֵאן דִּיעֲכֹב עַל יָדוֹ, וּבִלְבָד דִּיקְרִי כְּדָקָא יָאוֹת, וַיִּכּוּיִן בְּהִנֵּי רִזִּין עִילָאִין.

וְאַחֲרֵי בִּימִינָא דִּילִי וְאָמַר לִי, אֵי חֲסִידָא, תָּא חֲמִי יָקָר דְּאִינוֹן דְּמִיחַדִּי שְׁמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא יָאוֹת, וְלַעֲאֵן בְּקִרְיַת שְׁמַע כְּגוֹנוֹנָא דָּא. אֲעִילָנָא בְּחַד הִיכְלָא, וּבְהֵהוּא הִיכְלָא הוּוּ שִׁס"ה הִיכְלִים, כְּחוּשְׁבוֹן יוֹמֵי שְׁתָּא. אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שְׁלִיטִין בְּהֵהוּא הִיכְלָא, וְאָדָם הָרִאשׁוֹן בְּגוֹיָהּ.

וְרֵאִיתִי כְּמָה קְבוּצוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת
מְלַבְּשׁוֹת בְּרֻקְמָה שֶׁל עֵץ הַחַיִּים,
וְכְמָה גִּוְנִים שֶׁל כְּבוֹד עֲלִיּוֹן,
וְנִכְנָסִים לְתוֹךְ הַהִיכָל, וְיוֹפִיָאֵל
הַמְּמַנֶּה הַגָּדוֹל עַל הַכֹּל, מְמַנֶּה
גָּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה עִמָּהֶם.

פָּתַח וְאָמַר: הַתְּעוֹרְרוּ קְדוּשֵׁי
הָעוֹלָם, הָרִי בְּנִיכֶם הַקְּדוּשִׁים,
שְׁמִיחִידִים אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ,
וּמְכוֹנִים בְּרֻצּוֹן שֶׁל הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל
קְרִיאַת שְׁמַע.

וְרֵאִיתִי אֶת אָדָם הָרֹאשׁוֹן
שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בָּהֶם. וּבִשְׁעָה שֶׁנִּכְנָסֶת
קְרִיאַת שְׁמַע שְׁקוֹרָא בֶּן אָדָם,
עוֹלָה בְּרֹאשׁוֹנָה לְהִיכָל הָזֶה,
וּמְרִיחַ בֶּה אָדָם הָרֹאשׁוֹן. אִם
חֲסֵרָה אוֹת אַחַת מִקְּרִית שְׁמַע,
אֵינוֹ מְקַבֵּל אוֹתָהּ, שֶׁהָרִי חֲסֵר
בְּנִינּוֹ שֶׁל אָדָם, שֶׁהוּא מֵאֲתֵימַס
אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה, בְּאוֹתָן הַתְּבוֹת
שְׁחוֹזֵר שְׁלִיחַ הַצָּבוֹר.

וְאִם מוֹצֵא אוֹתָהּ כְּרֹאוֹי, מְקַבֵּל
אוֹתָהּ, וְנוֹטְלִים מִמֶּנּוּ אֲבָרָהֶם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְנוֹשְׁקִים אוֹתָהּ. מִי
רָאָה הַשְּׁמַחָה, מִי רָאָה
הָעֲרֻבּוּכִיָּה בְּכָל אוֹתָם הַצְּדִיקִים
שֶׁבָּנָן עֲדָן, שֶׁבָּאִים לְאוֹתָהּ
הַשְּׁמַחָה.

וּבִשְׁעָה שֶׁיָּבֵא לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, מִי
רָאָה אֶת שְׁמַחָתוֹ, שְׁמוֹשִׁיכִים
אוֹתוֹ הָאֲבוֹת אֲצֵלֶם פְּעָמִים בְּיוֹם,
וּבְכָל יוֹם יוֹרֵד עָלָיו טַל מֵרֹאשׁ
הַמַּלְאָךְ.

וּבְאוֹתוֹ הַטַּל יוֹדְעִים וְאוֹכְלִים
הַמַּלְאָכִים שֶׁמִּלֻּאכִים הָעֲלִיּוֹנִים
אוֹכְלִים. וְיוֹדְעִים מֶה שֶׁהִיָּה, וּמֶה
שֶׁהִיָּה, וּמֶה שֶׁעֲתִיד לִהְיוֹת, עַד
הַזְמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקַּם
אֶת הַגּוֹפִים הַסְּרוּחִים בָּעוֹלָם
הַזֶּה, וְיִקְיָמֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּבִנְיָן מִתְּקֵן כְּרֹאוֹי.

בְּחֻלּוֹן שֶׁבָּצַד הַדְּרוֹם הָיוּ רְשׁוּמִים
שׁ, שֶׁבָּצַד זֶה ו', וּבָצַד אַחֵר ו',
וּבָצַד הָאַחֵר ו'. שְׁאֵלֹתֵי אוֹתוֹ

וְחִמְיָנָא כְּמָה חֲבִילִי נִשְׁמַתִּין, מִתְּלַבְּשִׁין
בְּרֻקְיָמוֹ דְּאֵילָנָא דְחַיִּי, וְכְמָה גִּוְנִין
דִּיקָרָא עֵילָאָה. וְעֵילִינִין גּוֹ הִיכְלָא, וְיוֹפִיָאֵל
רַב מְמַנֶּה עַל כּוֹלָא, רַב מְמַנֶּה דְּאוֹרֵייתָא
בְּהַדִּייהוּ.

פָּתַח וְאָמַר, אֲתַעְרוּ קְדִישֵׁי עַלְמָא, הָא בְּנִיכּוֹן
קְדִישִׁין, דְּקָא מִיִּיחָדִי שְׁמָא קְדִישָׁא,
וּמְכוֹנִי בְּרַעוּתָא דְּפָרְשִׁין דְּקְרִיאַת שְׁמַע.

וְאָדָם הָרֹאשׁוֹן חִמְיָנָא דְּמִשְׁתַּדֵּל בָּהּ. וּבִשְׁעָתָא
דְּעֵאלַת קְרִיאַת שְׁמַע דְּקָרִי בְּרִי נִשְׁ,
סְלִיקָא בְּקִדְמִיתָא לְהֵאִי הִיכְלָא, וְאַרְחָ בֶּה אָדָם
הָרֹאשׁוֹן, אִי חֲסֵר אוֹת אַחַת מִקְּרִית שְׁמַע, לֹא
מְקַבֵּל לָהּ. דְּהָא חֲסֵר בְּנִינָא דְּאָדָם, דְּאִיְהוּ
מֵאֲתֵימַס וּשְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים, בְּאִינוֹן תִּיבִין דְּחוֹזֵר
שְׁלִיחַ צָבוֹר.

וְאִי אֲשַׁפַּח יְתָהּ כְּדָקָא יָאוֹת, מְקַבֵּל לָהּ, וְנוֹטְלִין
לִיה אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִנִּיהּ, וְנוֹשְׁקִין
לָהּ. מֵאֵן חֲמִי חֲדוּהּ, מֵאֵן חֲמִי עֲרֻבּוּכִיא, בְּכָל
אִינוֹן צְדִיקִיָּא דְּבִגִּינְתָּא דְּעֲדָן, דְּקָא אֲתִיין
בְּהֵוָה חֲדוּהּ.

וּבִשְׁעָתָא דִּיִּתִּי לְהֵוָה עַלְמָא, מֵאֵן יַחֲמִי
חֲדוּה דִּילִיה, דְּאוֹתְבִין לִיה אֲבָהֶן
לְגַבִּייהוּ תְּרִי זִמְנִי בְּיוֹמָא, וּבְכָל יוֹמָא נַחֲת
עָלִיה טַלָּא מִרִּישָׁא דְּמִלְכָּא.

וּבְהֵוָה טַלָּא, יִדְעִי וְאַכְלִי מִיכְלָא, דִּי מִלְּאֲכִי
עֵילָאִין אֲכָלִין. וְיִדְעִין מֶה דְּהוּה, וּמֶה
דִּיהוּי, וּמֶה דְּזִמְיִן לְמַהוּי, עַד זְמַנָּא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא יִקְמִים לְגוֹפִי דְּסִרְיַחַן בְּהֵאִי עַלְמָא,
וְיִקְמִים לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּבִנְיָנָא
מִתְּתַקְנָא כְּדָקָא יָאוֹת.

בְּחֻלּוֹן דְּבִסְטֵר דְּרוֹם, הָווּ רְשׁוּמִין שׁ,
דְּבִסְטֵר דָּא ו', וּבִסְטֵר אַחֲרָא ו',
וּבִסְטֵר אַחֲרָא ו'. שְׁאֵילָנָא לְהֵוָה גַּבְרָא,

הָאִישׁ, וְאִמְרָתִי: מִהֵן הָאוֹתִיּוֹת
הֵלָלוּ? אָמַר: אֵינִי יוֹדֵעַ.

עַד שֶׁבָּא אוֹתוֹ הַמַּמְנָה וְאָמַר לִי:
אֵי חֲסִיד, אוֹתֵן הָאוֹתִיּוֹת סִמְנֵי
(עֲמוּדִי) הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע.
אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מִי שְׂאוֹמֵר אוֹתָם
בְּכָל יוֹם בְּרִצּוֹן הֶלֶב.

חֲלֹן אַחֵר שֶׁבְּצֵד צָפוֹן, בּוֹ
עוֹמְדִים שְׁנֵי מִשְׁקוּפִים, וְחֻמֶּשׁ
אוֹתִיּוֹת לוֹהֶטוֹת וְנוֹצְצוֹת בְּתוֹכָם.
שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת בְּצֵד זֶה וּשְׁתֵּי
אוֹתִיּוֹת בְּצֵד זֶה, וְאַחַת לְמַעַלָּה
מֵהֶם תְּלוּיָה עֲלֵיהֶם, וְהֵם בְּסוּד
הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ וְנִקְרָא אֱלֹהִיִּם.

בְּחֲלֹן הַזֶּה וּבְאוֹתָם הַמִּשְׁקוּפִים
שׁוֹרִים שְׁנֵי מַמְנִים בְּאוֹתוֹ הַרְקִיעַ,
וְהֵם צוֹרֶטֶק וְגוֹזְרִיאל (עוֹרִיאַל),
שְׁמַמְנִים שֵׁם בְּאוֹתוֹ הַצֵּד שֶׁלֹּא
נִפְתָּח.

וְשֵׁם יֵשׁ הֵיכַל אֶחָד מְרַקֵּם בְּכֶמֶה
גּוֹנִים וְכֶמֶה צִיּוֹרִים, וּבּוֹ עוֹמְדִים
כָּל אוֹתָם שֶׁמְקַדְּשִׁים אֶת שֵׁם
רַבּוֹנָם בְּאַמִּירָה בְּכָל יוֹם, אַחֵר
שֶׁמְבָרְכִים אוֹתוֹ, וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ
ה' הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד,
וּמְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ אַחֵר כִּף בְּקִדְשָׁה
מִשְׁלֶשֶׁת.

וְאוֹתוֹ הֵיכַל נִקְרָא מִשְׁלֶשׁ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (יִרְמִיָּה ז') הֵיכַל ה' הֵיכַל ה'
הֵיכַל ה' הִמָּה. וְאוֹתוֹ הֵיכַל הוּא
מִשְׁלֶשׁ. וְשְׂאֵלְתִי מֶה זֶה. אָמַר
אוֹתוֹ הָאִישׁ: אֵלּוּ הֵם שְׁלֹשׁ
אוֹכְלִים כָּל יְמֵיהֶם עַל דָּמָם.

מִשּׁוֹם שֶׁהִנְשָׁמָה שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם
הַזֶּה יוֹצֵאת מִמֶּנּוּ בְּכָל לַיְלָה
וְלַיְלָה. בְּבִקּוּר חוֹזֶרֶת אֵלָיו, וְשׁוֹרָה
בְּחֻטִּים שֶׁל הָאָדָם, וְלֹא נִכְנָסֶת וְלֹא
מִתְיַשְׁבֶּת בְּמַעְיָו עַד שֶׁמְבָרֵךְ אֶת
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִתְפַּלֵּל עַל
דָּמוֹ, אֲזַי מִתְיַשְׁבֶּת בְּמִקּוּמָהּ.

כְּדִין מִתְיַשְׁבָּא בְּדוּכְתָּהּ.

וְאִמְיָנָא, מֵאִי הֲנִי אֲתוּוֹן, אָמַר לָא יוֹדְעָנָא.
עַד דִּאֲתָא הֵהוּא מִמְנָא, וְאָמַר לִי, אֵי חֲסִידָא,
אֵינּוֹן אֲתוּוֹן, סִמְנִין (נ"א סְמִכִין) דְּפִרְשֵׁייתָא
דְּקִרְיַת שְׁמַע. וְכַּאֲהוּ חוֹלְקִיָּה דִּמָּאן דִּאֲמַר לוֹן
בְּכָל יוֹמָא בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא.

חֲלֹן אַחֵרָא דְּבִסְטֵר צָפוֹן, בִּיה קִיִּימָן
תְּרִין מִשְׁקוּפִין, וְחֻמֶּשׁ אֲתוּוֹן מְלַהֲטִין
וּמִתְנַצְצִין בְּגוֹיִיהוּ. תְּרִין אֲתוּוֹן בְּסִטְרָא דָּא,
וְתְרִין אֲתוּוֹן בְּסִטְרָא דָּא, וְחַד לְעִילָא מְנִיִּיהוּ
תְּלִיא עֲלֵיִיהוּ. וְאֵינּוֹן בְּרִזָּא דְּשִׁמָּא קִדִּישָׁא
וְאִיקְרִי אֱלֹהִיִּם.

בְּחֲלֹן דָּא וּבְאֵינּוֹן מִשְׁקוּפִין, שְׁרִיִין תְּרִין
מַמְנָן בְּהֵהוּא רְקִיעָא, וְאֵינּוֹן צוֹרֶט"ק
וְגוֹזְרִיא"ל (נ"א עוֹרִיאַל), דִּי מַמְנָן תַּפֵּן בְּהֵהוּא
סִטְרָא דְּלָא אֲתַפְתָּחַת.

וְתַמָּן אֵית חַד הֵיכְלָא, מְרַקְמָא בְּכֶמֶה גּוֹוִינִין,
וְכֶמֶה צִיּוֹרִין. וּבִיה קִיִּימִין כָּל אֵינּוֹן
דְּמְקַדְּשֵׁי שְׁמָא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן בְּאַמִּירָה בְּכָל יוֹמָא,
לְבִתֵּר דְּמְבָרְכִין לֵיה, וְאוֹמְרִין בְּרוּךְ ה'
הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד, וּמְקַדְּשִׁים לֵיה לְבִתֵּר
בְּקִדּוּשָׁה מְשׁוּלֶשֶׁת.

וְהֵהוּא הֵיכְלָא אִיקְרִי מְשׁוּלֶשׁ, כְּמָה דִּאֲתָא אָמַר,
(יִרְמִיָּה ז') הֵיכַל ה' הֵיכַל ה' הֵיכַל ה'
הִמָּה. וְהֵהוּא הֵיכְלָא אִיהוּ מְשׁוּלֶשׁ. וְשְׂאִילָנָא
מֵאִי הָאִי. אָמַר הֵהוּא גְבָרָא, אֵלִין אֵינּוֹן דְּלָא
אֲכָלִי כָּל יוֹמִיָּהוֹן עַל דְּמָהוֹן.

בְּגִין דְּנִשְׁמַתָּא דְּבִר נָשׁ בְּהָאִי עֲלָמָא, נִפְקַת
מִיָּנִיָּה בְּכָל לַיְלָא וְלַיְלָא. בְּצִפְרָא
אֲתַהֲדָרָא לֵיה, וְשְׁרִיא בְּחוּטְמָא דְּבִר נָשׁ,
וְלֹא עֲאֲלַת וְלֹא אֲתִישְׁבָּא בְּמַעְיָו, עַד דְּמְבָרֵךְ
לְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמַצְלִי עַל דְּמִיָּה, כְּדִין מִתְיַשְׁבָּא בְּדוּכְתָּהּ.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה ב כב) חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם
אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפּוֹ. מֵאִי אֲשֶׁר נִשְׁמָה
בְּאָפּוֹ. בְּגִין דְּנִחְתָּא בְּצַפְרָא, וְאוֹמַר לָהּ (ד קי
ע"ב) הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זִילִי, וּשְׂרִי לִי
בְּחוּטְמוֹי, עַל מְנַת דִּי צְלִי צְלוֹתִיה. אִי מְבַרֵךְ
הוּא כְּדָקָא יָאוֹת, תְּשַׁרֵּי בְּגוּיָה, וְאִי לֹא, פְּרָחָא
וּסְלִיקַת, וְאַשְׁתַּפַּח בְּרִנְשׁ דְּחִסְרָא מִיְיָה הֵיא
קְדוּשָׁתָא דְנִשְׁמָתָא.

וְכִינן דְנִשְׁמָתִיה חִסְרָא מִיְיָה, בְּמָה נֶחֱשֵׁב הוּא,
לֹא אֶתְחַשֵּׁב לְכָלוֹם, כְּאֵלּוּ לֹא הָיָה
בְּעֵלְמָא. וְעַל דָּא, אֲסִיר לִי לְאִינִישׁ לְבָרְכָא
לְחִבְרִיה, עַד דְּמְבַרֵךְ לְמֵאֲרִיָּה בְּשִׁירוּתָא
דְּצְלוֹתָא.

וְהַחֲזִין אוֹמַר בְּרָכוּ אֶת ה', וְהוּא אוֹמַר בְּרוּךְ ה'
ה' הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכִינן דְּמְבַרֵךְ
לְמֵאֲרִיָּה, מִתַּמָּן שְׂרִוּתָא דְּצְלוֹתָא לְצִלָּאָה. וְעַל
דָּא שְׂרִיאָן קְדוּשָׁאן. זְכָאִין אִינוּן דְּמְבַרְכִי
וּמְקַדְּשֵׁי לְמֵאֲרִיָּהוֹן בְּכָל יוֹמָא, בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא.
בְּהֵיא שְׁעַתָּא אוֹלִיפְנָא, דְּלִית רִשׁוּ לְצִלָּאָה
צְלוֹתָא בְּעֶשְׂרָה, עַד דְּמְבַרְכִין
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁירוּתָא דְּכוּלָּא. וְכִינן
דְּמְבַרְכִין לִיָּה, צְלוּ צְלוֹתֵהוֹן.

אֲמַר הָהוּא גְּבֵרָא, רַבִּי, הֵיא בְּרָכָה, לֹא
אִיהוּ אֵלָא לְאַתְקֵנָא שְׂבָחָא לְמֵאֲרִיָּהוֹן.
דְּאַהֲדַר לִזְן נִשְׁמָתֵהוֹן, דְּאִיתְקַרֵּי בְּחִמְשׁ
שְׁמָהָן. וּבְרָכְתָּא בְּחִמְשׁ תִּיבִין, בְּרוּךְ ה'
הַמְבָרֵךְ וְכו'. וְעַל בְּרָכָה דָּא שְׂרִיא צְלוֹתָא.
וּקְדוּשָׁה לֹא שְׂרִיא אֵלָא עַל בְּרָכָה, לְאַתְקֵנָא
לְמֵאֲרִיָּהוֹן בְּכוּלָּא, וּבְרָכָה דָּא, וּקְדוּשָׁה דָּא,
לֹא אִיהוּ אֵלָא בְּעֶשְׂרָה.

שְׂאִילָנָא לִיָּה, אֲמַאי הִיכְלָא דָּא לְסִטְרָא צְפוֹן.
אֲמַר לִי, בְּהֵיא הִיכְלָא אֶתְפַּפִּיין כָּל
סִטְרִין בִּישִׁין, דְּלֹא יִשְׁלֹטוּן בְּעֵלְמָא.

וְהַחֲזִין אוֹמַר בְּרָכוּ אֶת ה', וְהוּא אוֹמַר בְּרוּךְ ה'
ה' הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכִינן דְּמְבַרֵךְ
לְמֵאֲרִיָּה, מִתַּמָּן שְׂרִוּתָא דְּצְלוֹתָא לְצִלָּאָה. וְעַל
דָּא שְׂרִיאָן קְדוּשָׁאן. זְכָאִין אִינוּן דְּמְבַרְכִי
וּמְקַדְּשֵׁי לְמֵאֲרִיָּהוֹן בְּכָל יוֹמָא, בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא.
בְּהֵיא שְׁעַתָּא אוֹלִיפְנָא, דְּלִית רִשׁוּ לְצִלָּאָה
צְלוֹתָא בְּעֶשְׂרָה, עַד דְּמְבַרְכִין
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁירוּתָא דְּכוּלָּא. וְכִינן
דְּמְבַרְכִין לִיָּה, צְלוּ צְלוֹתֵהוֹן.

אֲמַר הָהוּא גְּבֵרָא, רַבִּי, הֵיא בְּרָכָה, לֹא
אִיהוּ אֵלָא לְאַתְקֵנָא שְׂבָחָא לְמֵאֲרִיָּהוֹן.
דְּאַהֲדַר לִזְן נִשְׁמָתֵהוֹן, דְּאִיתְקַרֵּי בְּחִמְשׁ
שְׁמָהָן. וּבְרָכְתָּא בְּחִמְשׁ תִּיבִין, בְּרוּךְ ה'
הַמְבָרֵךְ וְכו'. וְעַל בְּרָכָה דָּא שְׂרִיא צְלוֹתָא.
וּקְדוּשָׁה לֹא שְׂרִיא אֵלָא עַל בְּרָכָה, לְאַתְקֵנָא
לְמֵאֲרִיָּהוֹן בְּכוּלָּא, וּבְרָכָה דָּא, וּקְדוּשָׁה דָּא,
לֹא אִיהוּ אֵלָא בְּעֶשְׂרָה.

שְׂאִילָנָא לִיָּה, אֲמַאי הִיכְלָא דָּא לְסִטְרָא צְפוֹן.
אֲמַר לִי, בְּהֵיא הִיכְלָא אֶתְפַּפִּיין כָּל
סִטְרִין בִּישִׁין, דְּלֹא יִשְׁלֹטוּן בְּעֵלְמָא.

אֲמַר אוֹתוּ הָאִישׁ: רַבִּי, הִבְרָכָה
הִיא אֵינָה אֵלָא לְתַמָּן הַשֶּׁבַח
לְרַבּוֹנָם, שֶׁהַחֲזִיר לָהֶם נִשְׁמָתָם,
שֶׁנִּקְרָאת בְּחִמְשָׁה שְׁמוֹת.
וְהִבְרָכָה בְּחִמְשׁ תִּבּוֹת, בְּרוּךְ ה'
הַמְבָרֵךְ כּו'. וְעַל הִבְרָכָה הַזֹּאת
שׁוּרָה הַתְּפִלָּה, וְהַקְדָּשָׁה לֹא
שׁוּרָה אֵלָא עַל הִבְרָכָה, לְהַחֲזִיק
בְּרַבּוֹנָם בְּכָל. וְהִבְרָכָה הַזֹּאת
וְהַקְדָּשָׁה הַזֹּאת אֵינָה אֵלָא בְּעֶשְׂרָה.
שְׂאִילָתִי אוֹתוֹ: לָמָּה הִיכָּל לְצַד
הַצָּפוֹן? אָמַר לִי: בְּהִיכָל הַזֶּה
נִכְנָעִים כָּל הַצְּדִידִים הָרָעִים שֶׁלֹּא
יִשְׁלֹטוּ בְּעוֹלָם.

החלון הזה נקרא החלון של נגה,
ואין רשות להסתכל בו, פרט
לאותם שמדורם שם, והפל הם
רואים, ומסתכלים, ויכולים
להסתכל. כל אותם ששם,
הולכים במלבושים בדמיות
העולם הזה.

ושם ראיתי רבים מן החברים,
ולא נתנה לי רשות להתקרב
אלהם, וכלם מפרים זה לזה,
ואוכלים מאכל של חזקים
עליונים.

הרקיע הזה נוסע בכל יום
לארבעת צדדי העולם. וכשנוסע,
מרעיף טל של חיים לתוך הגן.
ובאים כל הצדיקים של שם,
ורוחצים באותו הטל, וזוהרים
כזהר הרקיע, ונכנסים לפני
המשיח, ולפני האבות, ואדם
הראשון. ולא נתנה לי רשות
להפיר אותם.

החלון שבצד מערב משנה מכל
שאר החלונות, בגונים ובאורות.
מתחם בארבע אותיות של השם
הקדוש, שזוהרים ונוצצים על גב
אותו החלון. לפעמים מתגלים,
לפעמים נסתרים. והראוי לי
במקום אחד פתות של צדיקים
בדרגות יתרות על כלם.

מדרש הנעלם על איכה

שָׁרְחוּ לָהֶם בְּנֵי בָבֶל לִבְנֵי הָאָרֶץ
הַקְדוּשָׁה: לָנוּ מִתְאִים לִבְכוֹת, לָנוּ
רְאוּי לַעֲשׂוֹת הַסֶּפֶד עַל חֲרַבַּן בֵּית
אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִתְפַּרְנוּ בֵּין
הָעַמִּים, (כְּמִי שֶׁעֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה) וְיֵשׁ לָנוּ
לִפְתָח בְּהֶסֶפֶד, וּלְפָרֶשׁ הָאֶלֶף"א
בֵּיתָא שְׁשָׁלַח רַבּוֹן הָעוֹלָם
לְהֶסֶפֶד שֶׁל חֲרַבַּן בֵּיתוֹ.

שָׁרְחוּ לָהֶם בְּנֵי הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה:
מִתְאִים שְׂאֲתֶם הִתְפַּרְתֶּם בֵּין
הָעַמִּים, וְאַתֶּם מִחוּץ לָאָרֶץ
הַקְדוּשָׁה, וְנָאָה לָכֶם לִבְכוֹת

חֲלֹן דָּא, אִיקָרִי חֲלֹן דְּנוּגָה. וְלִית רִשׁוּ
לְאַסְתָּפְלָא בֵּיה, בַּר אֵינוֹן דְּדִינוּרִיהוֹן
תָּמָן, וְכָלֵא אֵינוֹן חֲמָאן, וּמִסְתָּפְלִין, וְכָלִין
לְאַסְתָּפְלָא. כָּל אֵינוֹן דְּתָמָן, אֲזִילִי בְּמַלְבוּשֵׁין
בְּדִיוֹקְנֵין דֵּהֵא עֲלָמָא.

וְתָמָן חֲמִינָא סְגִיאִין מִן חֲבֵרִיא, וְלֹא אֲתִיְהִיב
לִי רִשׁוּ לְאַתְקָרְבָא לְגַבֵּייהוּ, וְכוּלְהוּ
אֲשִׁתְּמוּדְעָן דָּא לְדָא, וְאַכְלִי מִיכָלָא דְתַקִּיפִי
עֲלִיוֹנִים.

רְקִיעָא דָּא, נָטִיל בְּכָל יוֹמָא לְאַרְבַּע סְטָרִי
עֲלָמָא. וְכַד נָטִיל, אֲרַעִיף טָלָא דְחַיִּי
לְגו גִּנְתָּא. וְאַתֵּיין כּוּלְהוּ צְדִיקָא דְתָמָן,
וְאַסְתָּחִיין בִּהְהוּא טָלָא, וְאַזְהֵרן כְּזוהַר הָרְקִיעַ,
וְאַעֲלִין קָמִי מְשִׁיחָא, וְלִקְמִי אֲבָהָן, וְאַדָּם
הָרִאשׁוֹן, וְלֹא אֲתִיְהִיב לִי רִשׁוּ לְמַנְדַּע בֵּהוּ.
חֲלֹן דְּבִסְטָר מַעְרַב, מְשַׁנָּא מְכָל שְׁאָר חֲלֹנִין,
בְּגוּוֹנִין וּבְגַהוּרִין. מִתְתַּחֲמָא בְּאַרְבַּע
אַתְוון דְּשָׂמָא קְדִישָׁא, דְּזַהֲרִין וְנוֹצְצִין עַל גַּבֵּי
הֵהוּא חֲלוּנָא. זִמְנִין אֲתַגְלִיין, זִמְנִין
אַתְטַמְרִין. וְאַחֲזִי לִי בְּאַתֵּר חַד, פְּתוֹת שֶׁל
צְדִיקִים, בְּדִרְגִין יְתִיר עַל כּוּלְהוּ (ע"כ מִצָּאָתִי).

מדרש הנעלם איכה

שָׁרְחוּ לָהּ בְּנֵי בָבֶל לִבְנֵי אֶרֶץ קְדִישָׁא, לָן
יָאוֹת לְמִבְכִּי, לָן יָאוֹת לְמַעַבְד הַסֶּפֶדָא
עַל חוֹרְבַן בֵּית אֱלֹהֵנָא, עַל דְּאַתְבַּדְרָנָא בֵּינֵי
עַמִּמָּא, (כְּמִן דְּפִלַּח מַעֲוֹן אַחֲרֵינוּ) וְאִית לָן לְמִיפְתָּח
הַסִּפִּידָא, וּלְפָרֶשׁא אֶלֶף"א בֵּיתָא, דְּשָׁלַח מֶאֱרִי
עֲלָמָא לְהַסִּפִּידָא דְּחוֹרְבַן בֵּיתִיהָ.

שָׁרְחוּ לָהּ בְּנֵי אֶרֶץ קְדִישָׁא, יָאוֹת דְּאַתוֹן
אַתְבַּדְרָתוֹן בֵּינֵי עַמִּמָּא, וְאַתוֹן לְבַר
מֶאֱרֶעָא קְדִישָׁא, וְיָאוֹת לָכוּ לְמִבְכִּי עֲלִיכּוּ
וְעַל גְּרַמִּיכּוּ, דְּנִפְקָתוֹן מִנְהוּרָא לְחִשּׁוּכָא,

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיתְּנוּ בָנוּ עֵתָה מִקְרָא שְׁתֵּנוּב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִי וּבִבְל יָדִי כְּפִיתִיךָ לְנִטֵּעַ שְׁמִים וְלִיסַד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הַרְסוֹת וְחֲרָבוֹת הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפְרִיפְרִיא עֲלֶיהָ וּלְאַרְמוֹן שֶׁל מְכוֹנֵי יֵשֶׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנֶיהָ וְכִּי בָנוּ מִהֶרָה מִקְרָא שְׁתֵּנוּב "וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֶמֶה וְאוֹר הַחֶמֶה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעֲתַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי הַקְּדוֹשׁ וּבָנוּ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן אֶזְרִיָּהוּ, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ כְּרָצוֹנוֹ וּכְרָצוֹן יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֻמְכָּה הַזֹּאת, עַל יְדֵה תִתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָה מִהֶרָה תִּצְמִיחַ, לְעֵלּוֹי שְׂכִינַת עוֹנָנוּ בְּמִהֶרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁתֵּנוּב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר", וַיֵּצֵא עֲלֵינוּ אוֹר ה', בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, אָמֵן נֶצַח סֵלָה וְעַד. (נֶפֶשׁ הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לִשְׁנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּל זֵיע"א)

מִזֹּדֶה אֵינִי לְפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂאִינִתִּנִּי לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפֵּר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְיִהְיֶה עֲלֶיהָ, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁלְּמִדְּנוּ תוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וְלִזְרַעֲנוּ וְנִזְכֶּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נט, כ-כא) וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִּי פֶשַׁע בִּיעֶקֶב נָאָה ה'. וְאֵינִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אֲמֹר יְהוָה רִוְחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע אֲמֹר ה' מַעֲשֶׂה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בָּנוּ הַנְּבִאוֹת (יִשְׁעִיָּה נא, טו) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבִבְל יָדִי כְּפִיתִיךָ לְנִטֵּעַ שְׁמִים וְלִיסַד אֶרֶץ וְלִאֲמֹד לְצִיּוֹן עַמִּי אֶתָּה. וּבִרְפַת מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא תִתְגַּלֶּה בְּמִהֶרָה דִּידָן, ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נֶכֶר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לָבָנוּ וְתִגַּל כְּפִשְׁנוּ בִּישְׁוּעָתָךְ בְּאַמּוֹת בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סו"ד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְסִיב הַדְּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עֲלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמִיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רָצוֹנָךְ. בְּנֶה בֵּיתְךָ בְּכַתְחָלָה וְכוֹנוֹן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנֵי וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהִשָּׁב שְׂכִינְתָּךְ לְתוֹכוֹ, וְהִשָּׁב כְּהֵנִים לְעִבּוּדָתָם וְלוֹוִיִּם לְדוּכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמִלֵּאָה הָאֶרֶץ דַּעָה אֵת ה' לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הַקְּדִישׁ לְעֵלּוֹי הַנְּשָׁמָה: הַקְּדִישׁ הוּא שְׂבַח גָּדוֹל לְבוֹרָא עוֹלָם עַל כֵּן יֵשׁ בְּזֶה עֲלֵי נִשְׁמָה גָּדוֹל לְנִפְטָר בְּמִיחָד בְּזֶה שְׁגוֹרָם לְצַבּוֹר לְעֻנּוֹת אָמֵן, שְׁהוּא עֲלֵי נִשְׁמָה גָּדוֹל עַד מְאֹד וְנַחַת רוּחַ לְנִשְׁמָה. מִלְּכַד מַה שֶׁמִּצִּיל אֶת הַנִּפְטָר מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם. מַעֲלָה אוֹתוֹ בְּדִרְגּוֹת נוֹסְפוֹת בְּגַן עֵדֶן (עֲזִיז פֶּה חַיִּים שְׂתֵּב לִזְמֵר כָּל לַיִל שֶׁבַת קְדִישׁ אֶפִּילוֹ אַחֵר מֵאֵה שָׁנָה שְׁעוּלָה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְעִי"ע פֶּלָא וְיוֹעֵץ).

מַעֲלַת לִימּוּד הַזוֹהַר לְעֵלּוֹי הַנְּשָׁמָה: כְּתַבוּ הַמַּקְבָּלִים: לִימּוּד הַקְּבִלָה וְהַזְהַר (תוֹרַת הַרְשָׁבִי) יֵשׁ בּוֹ תוֹעֵלַת לְנִשְׁמָה יוֹתֵר מִשְׁאָר לִמּוּדִים. כִּי לִכֵּן נִקְרָא זוֹהַר שְׁהוּא מְזַהֵר הַנְּשָׁמָה... וְכִיּוֹם שְׂבַת קוֹדֵשׁ שֶׁשְׁעָה אַחַת לִימּוּד הַזוֹהַר שְׁהוּא אֶלֶף שָׁנָה, וּבְשִׁמְחָה מְלִיּוֹן שָׁנָה עָלָיו לְהִשְׁתַּדֵּל יוֹתֵר בְּלִימּוּד הַזוֹהַר כִּי הוּא מְבַחֲנִית הַיּוֹם, קְדוֹשׁ הוּא לֹאֲלֵהִי... וּמָה גְדוֹלָה מַעֲלַת לִימּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים וּבְמִיחָד בַּיּוֹם הַקְּדוֹשׁ יוֹם הַשְּׂבַת שְׁאִין עֲרָף לְהִשְׁתַּדֵּל לִמּוּדוֹ עַד עֲלֵי נִשְׁמַת אֲבִיו אוֹ אִמּוֹ ע"ה, אִין קוֹץ לְמַעֲלָתוֹ וְאִין קוֹץ לְעֵלּוֹי נִשְׁמַת אֲבִיו אוֹ אִמּוֹ ע"ה, וּמַעֲטָרִים לְנִשְׁמָה בְּעֲטָרָה וּלְבוּשׁ מִיחָד בְּזִכּוֹת לִמּוּדוֹ. וְכֵן לְחִמּוֹ וְחִמּוּתוֹ ע"ה (עֲזִיז קַב הַיִּשָּׁר) וְהַנְּהַ שְׁכָרוֹ אִתּוֹ, כְּפֹל וּמִכְפֵּל שְׂבַעֲתִים, בְּכַחֲנִית מְכַבֵּד בְּמוֹתוֹ וְכו', (עֲזִיז פֶּלָא וְיוֹעֵץ עֲרָךְ כְּפִיד אֵב נָאָם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמנ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמנ) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפָּאֵר וַיְתַרְמֹם וַיְתַנְשֵׂא וַיְתַהַדֵּר וַיְתַעֲלֶה
וַיְתַהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא. (אמנ) לְעָלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירָתָא
תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאָמִירִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעֶסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לָנָא וְלָהּוֹן וְלִכּוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאִירֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא,
חַיִּים וְשֹׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזָּבָא וּרְפוּאָה וְגֻלְגָּלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ)

הַשְׁבֵּכְבָּה לְאִישׁ: אֲשֶׁרִי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חָפִין מְאֹד: הַמֵּרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"ט). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאִירָה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא. מְלֶכֶה מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וְיַחוּס וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלֶכֶה
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵּר אֶהְיֶה לְחַזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהּ. וּמִנְחָל עֲדָנָיו יִשְׁקָהּ. וַיַּצְרוֹר
בְּצִרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדִכְתִּיב: יָבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

הַשְׁבֵּכְבָּה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִּל מִי וּמִצָּא, וְרַחֵק מִפְּגִינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמֵּרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"ט). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִירָה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְּלֶכֶה בְּרַחֲמָיו יְחוּס וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלֵיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדִכְתִּיב: יָבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעש"ת ולעלא מקל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחתתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל תלמידי תלמידהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומוזני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא ויחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיה הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחזרה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים בכבוד וינגנו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותו מחבוט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרורה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיה הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחזרה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים בכבוד וינגנו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבוט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרורה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ספר

תיקוני זהר

המחולק

ל-354 ימות השנה